

RECORDANT RADIO JURIOLA

«La llibertat és l'ús de la llibertat (com la samarreta és portar samarreta quan es necessita), i els seus camins, com els de Déu N. S., són imprevisibles. I, malgrat això, tan senzills com són! N'hi ha prou amb ignorar el poder (naturalment mentre el «poder» permeti que hom l'ignori)».

Així acabava l'article de Josep Vicente, publicat al n.º de juny de la revista «Presència»; article dedicat a la tasca a la qual estaven embrancats, en aquells mesos, els components de «ràdio Juriola».

A començaments d'agost d'enguany, els components de «ràdio Juriola» es veien impossibilitats de continuar la seva tasca. «Ràdio Juriola» desapareixia, i en el mateix local i instal·lació quedava instal·lada una nova emissora: «Ràdio Sant Feliu».

Amb aquest treball hem intentat d'esbrinar uns fets, poc menys que sorprenents i alhora fatalment previsibles, per tal d'exposar-los a la llum de l'opinió pública. Hem procurat, al mateix temps, treure'n les nostres pròpies conclusions, que aprofitem per a exposar-les.

A uns quants mesos de distància de la publicació de l'article, un pensa que les coses han anat de tal manera, per a «ràdio Juriola», que les frases reproduïdes més amunt tenen un deix premonitori envers el destí que hauria de seguir l'emissora de la que estem tractant.

La frase sobre la llibertat i el poder es pot continuar de moltes formes, n'intentarem una: certament, l'ús de la llibertat passa, almenys en certs moments, per un oblit del poder; tan sols així recobra aquella alè imprescindible per a manifestar-se. Un pensa com a il·lustració d'aquestes paraules en, per exemple, l'espontaneïtat enfront del convencionalisme, o en la convivència segons els costums enfront de la convivència segons les lleis, etc., etc... Tant és, el que es tracta de veure és que aquesta disponibilitat per a oblidar el

poder que requereix l'ús de la llibertat, és la mateixa disponibilitat que requereix l'ús del poder per a oblidar la pròpia llibertat. Dit d'una altra forma: l'ús de la llibertat passa per l'oblit del poder, de la mateixa forma que l'ús del poder passa per l'oblit de la llibertat.

No volem dir que això hagi d'ésser així forçosament, però no hi ha dubte que de moment la corda no dona per gaire més. I com que qui oblidat el poder, pel poder queda oblidat (és a dir: marginat), així «ràdio Juriola» ha topat amb l'obstacle que impedeix la continuïtat de la seva tasca.

Si alguna cosa havia servit de guia a les emissions radiofòniques de «ràdio Juriola» ha estat el constant defugiment de convertir-se en una emissora convencional de F.M.

L'esforç constant dels seus components per a mantenir un diàleg espontani i constant amb tot aquell que els escoltés, lluny de les obligacions constrictives i enfarfagadores de la propaganda comercial; un programa traduït en lectures i concursos radiofònics que posaven en contacte no solament una quantitat considerable de membres de la nostra localitat, sinó que sabia obrir el diàleg entre avis i néts entorn de llurs coneixements de la història de Sant Feliu.

L'esforç, constant també, per a oferir als oients una depurada qualitat en les emissions musicals, lluny en el possible de la música de «batalla». El rock des de Sisa fins a King Crimson, la música popular, les sessions de jazz i música clàssica, tot dins la il·lusió d'aquells que s'esforcen sincerament en crear unes condicions qualitativament distintes, que refinin tot el que d'esclerotitzant tingui la nostra cultura, ofegada per la massificació, el consum i la rendibilitat, i on àdhuc tot allò que s'ofereix de manera gratuïta, és susceptible d'ésser anatemitzat com a subversiu.

Tot aquest esforç no pot haver estat balder. Com no són balders cap dels esforços amb sinceritat i il·lusió a la recerca de formes més humanes i més càlides de convivència i de cultura.

